

9, 19, 3. क्रोध° PAKĀT. 36, 24. वचन° 23, 24. कामिनी° (शिल्प) die Ge-
liebte in die Gewalt bringend PAKĀR. 4, 11, 31.

वशगत adj. dass. Bhaṭ. P. 4, 26, 26. मदन° VARĀH. BṛH. 24, 12. निद्रा°
PAKĀT. 37, 7, 8.

वशगत (von वशग) n. Unterthänigkeit, Abhängigkeit von: निजजन°
Bhaṭ. P. 4, 31, 20.

वशगमन n. das in-die-Gewalt-Kommen Nir. 10, 40.

वशगामिन् adj. in Jmdes Gewalt kommend, unterthänig —, gehorsam
werdend MĀR. P. 72, 7.

वशंकर adj. in seine Gewalt bringend: सर्वभूत° PAKĀR. 4, 3, 25. वशं-
कर: Aś. 3, 9 fehlerhaft für च शंकरः, wie MBH. 3, 11943 gelesen wird.

वशंगम adj. beeinflusst, Bez. gewisser Saṃdhi, die eine Lautaffection
mit sich führen, RV. PAK. 4, 5. GORR. 4, 8, 3. — Vgl. ऋ°.

वशतमा s. u. 1. वशा 1).

वशता (von वश) f. 1) das in-der-Gewalt-Stehen, Abhängigkeit: स्त्रि-
याश्च भर्तुर्वशता समीदय MBH. 2, 2243. चित्तं निजवशतामिदं नय Verz. d.
Oxf. H. 122, a, 24. — 2) das Gewalthaben über (loc.), Beherrschen: शा-
स्त्रे नृपे च युवतो वशतावसना Spr. 2977, v. 1.

वशत्वं in रिपु°, eig. nom. abstr. von रिपुवश in der Gewalt des Fein-
des stehend VARĀH. BṛH. S. 79, 24 = 94, 5.

वशन n. nom. act. von वप् P. 3, 3, 58, VArti. 3, Schol.

वशनी (1. वश + 2. नी) adj. unterthan, leibeigen: देवानां वशनीर्भवा-
ति RV. 10, 16, 2.

वशवर्तिन् 1) adj. in Jmdes Gewalt sich befindend, sich in Jmdes Wil-
len fiegend, unterthan, gehorsam: यथा च पुष्करस्यात्ताः पतन्ति वशव-
र्तिनः MBH. 3, 2286. ब्राह्मणाः 2727. 4, 549. 624. HARIV. 14647. कामस्य
R. GORR. 2, 46, 6. 3, 40, 10. 7, 89, 6. RĪGĀ-TAR. 3, 100. Bhaṭ. P. 5, 14, 1.
6, 14, 19. MĀR. P. 118, 3. कैकेयी° R. 2, 23, 13. दुःख° 23, 37. घातम्°
30, 6. R. GORR. 1, 22, 2. 4, 39, 34. RĪGĀ-TAR. 8, 466. — 2) m. Bez. einer
Klasse von Göttern MĀR. P. 73, 5. LALIT. ed. Calc. 342, 18. 465, 13. प-
रनिर्मित° 49, 4.

वशस्थ adj. in Jmdes Gewalt stehend Spr. 4843.

1. वशी (in der klassischen Sprache वशी ÇĀNT. 1, 14) f. 1) Kuh (MED.
c. 12), im engeren Sinne die Kuh, welche weder trächtig ist, noch ein
Kalb nährt; die Comm. beschränken häufig den Begriff noch weiter
auf die unfruchtbare Kuh (vgl. AK. 2, 9, 69. H. 1266. an. 2, 553. HALĀJ.
2, 114): वशाभिर्भूतभिः। ऋष्टापदीभिराकुतैः Kühe, Stiere und trächtige
Thiere RV. 2, 7, 5. 6, 63, 9. उत्तणं ऋषभांस्तौ वशा उत 16, 47. 10, 91, 14.
ÂCV. GRH. 1, 1, 4. AV. 4, 24, 4. 10, 10, 2. 12, 4, 1. fgg. im ganzen Liede
werden वशा und गो abwechselnd gebraucht. तां देवा ऋमीमांस वशे-
याश्मवशेति। ताम्रब्रवीन्नारद एषा वशानी वशतमेति (superl.) 42. परि-
वृक्ता यथासंस्पृष्टमस्य वशेर्व 7, 113, 2. VS. 2, 16. 18, 27. 28, 33. TS. 2, 1, 4,
4. 5. 3, 4, 3, 2. ÇĀT. Br. 5, 4, 5, 22. ऋनूबन्ध्या 2, 4, 4, 14. 3, 8, 5, 11. ऋष्टा-
पदी 5, 5, 3, 8. KĪTJ. 13, 4. AIT. Br. 3, 26. सूतं° die schon ein Kalb ge-
habt hat TS. 2, 1, 5, 4 (Comm. nach einem Kalbe unfruchtbar geworden).
KĪTJ. 37, 5. 13, 4. °चर्म KĪTJ. Çā. 13, 3, 13. 8, 8, 41. 14, 2, 6. — 2) in
Verbindung mit ऋवि (ऋविर्वशा) Mutterschaft TS. 2, 1, 3, 2. TBr. 1, 2, 5, 2.
— 3) Elephantenkuh AK. 2, 8, 2, 4. 3, 4, 28, 219. H. 1218. H. an. MED.

HĀR. 52. HALĀJ. 2, 70. VIKR. 110. KATHĀS. 6, 110. 67, 11. 68, 18. 27. fg.
वधूं साश्चवशाम् 67, 114. — 4) ein unfruchtbares Weib MED. M. 8, 28. —
5) Weib, Weibchen überh. AK. 3, 4, 28, 219. H. 504. H. an. MED. HALĀJ.
2, 327. — 6) Tochter H. an. MED. — Vgl. ऋ°, उत्तवश, गोवशा.

2. वशा MBH. 7, 1976 fehlerhaft für वसा.

वशाकु m. Vogel ÇĀDDĀRTHAK. bei WILSON vielleicht fehlerhaft für वाशाकु.
वशागत in मार्ग° am Wege gelegen KATHĀS. 37, 55. — Vgl. मार्गवशानुग fg.
वशाब्जक s. वसाब्जक.

वशातल m. pl. N. pr. eines Volkes MBH. 2, 1871 nach der Lesart der
ed. Bomb., वशाति ed. Calc.

वशाति, वशातिक und वशातीय s. वसाति u. s. w.

वशानुग (1. वश + ऋ°) adj. seinem Willen folgend: स्वच्छन्देन KĀLI-
KOP. in Ind. St. 9, 13. Jmdes Willen folgend, in Jmdes Gewalt stehend.
unterthan, gehorsam: तव R. GORR. 2, 34, 4. 5, 10, 15. MBH. 1, 6014. MĀR.
P. 118, 29. कालस्य MBH. 13, 51. भर्तु° R. GORR. 2, 13, 19. घातम्° 16, 3.
परस्पर° Spr. 2353. कामक्रोध° 3626. मदस्नेह° R. 5, 13, 58. Bhaṭ. P. 6, 9.
3. MĀR. P. 99, 17. — Vgl. मार्ग°.

वशीन्न (1. वशा + ऋ°) adj. Kühe verzehrend RV. 8, 43, 11.

वशापायिन् s. वसापायिन्.

वशामत् adj. von वशा gaṇa yvadi zu P. 8, 2, 9.

वशायात (1. वश + ऋ°) adj. in Folge von Etwas gekommen, — ein-
getreten: प्राक्संस्कारवशायातवैरस्त्रेह KATHĀS. 23, 51. — Vgl. मार्ग°.

वशारोह s. वसारोह.

वशि 1) oxyt. adj. VS. 28, 33 nach MAHID. = कात्त. — 2) n. = वशिल
ÇĀDDAM. im ÇKDR.

वशिक adj. leer AK. 3, 2, 6. वसिक H. 1446. — Vgl. वशिन् 1) d).

वशितर (von वप्) nom. ag. seinen Willen habend, unabhängig Bhaṭ.
P. 11, 15, 27.

वशिता (von वशिन्) adj. die übernatürliche Kraft Alles seinem Willen
zu unterwerfen H. 202. Bhaṭ. P. 11, 15, 16. VJUTP. 24 werden zehn व-
शिता eines Bodhisattva aufgezählt: आयुर्वशिता, चित्त°, परिष्कार°,
कर्म°, उपपत्ति°, अधिमुक्ति°, धर्म°, प्रणिधान°, सद्भि° und ज्ञान°.

वशित्व (wie eben) n. Willensfreiheit, das eigener-Herr-Sein Spr. 4332.
MBH. 14, 1053. HARIV. 13061. न राजा तु वशित्वेन धनलोभेन वा पुनः।
स्वयं कर्माणि कुर्वति नराणामविवादिनाम् ॥ KĪTJ. bei KULL. zu M. 8, 43.
Herrschaft über (loc.): शास्त्रे नृपे च युवतो च कुतो वशित्वम् Spr. 2977.
प्रकृतिविकारेषु सर्वेषु SARVADARÇANAS. 179, 6. die übernatürliche Kraft
Alles seinem Willen zu unterwerfen Verz. d. Oxf. H. 51, a, 18. 184, a, 14.
191, a, 20. 231, b, 12. MĀR. P. 40, 29. PAKĀR. 1, 1, 49. 2, 8, 2. VER. in LĀ.
(III) 3, 13. GAUDAP. zu SĪMUKHAJ. 23. die Herrschaft über sich selbst.
Selbstbeherrschung KUMĀRAS. 3, 69. MĀR. P. 40, 32.

वशीन् (von 1. वश) 1) adj. a) gebietend; Herrscher: गवां गोपतिर्वशी
RV. 1, 101, 4. जनीनाम् 3, 23, 3. जगतः स्वातुर्भूयस्य यो वशी 4, 53, 6. 8,
13, 9. 86, 8. वशी वशं नयसे 10, 84, 3. 85, 26. 103, 3. 182, 2. AV. 4, 24, 7.
5, 22, 9. वशी सम्मूक्यासि नः 6, 26, 1. 36, 2. ऋमिः पृथिव्या वशी 86, 2. VS.
17, 51. ÇĀT. Br. 14, 7, 2, 24. तस्यै जनतायै कल्पते यत्रैवं विद्वान्प्रमानो
वशी भवति AIT. Br. 3, 13. TS. 5, 5, 10, 2. TBr. 2, 7, 17, 1. KATHOP. 5, 12.
ÇVETĀCV. UP. 3, 18. 6, 12. JĪGĀ. 3, 69. HARIV. 1902. VARĀH. BṛH. 2, 6. — b)